Ч. 116 (13.064). Львів, субота 28. травня 1932. Poneżowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 14·00 „
Піврічно 26·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЮЮ: В Америці і колон. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Пливкість влади.

Кабінетові крізи у всьому світі.

Львів, 26. травня 1932.

В одному тижні хроніка світових подій записала — по нашому, може ще неповному, підрахунку — аж шість кабінетових кріз. Хоча це явище при парляментарному устрою досить часте, а навіть для того устрою характеристичне, всеж така масова одночасна зміна урядів у державах з ріжних частинах світа, ріжних рас, націй і культур — це явище високо симптоматичне само для нинішнього часу. Цікаве є теж підложа тих кріз — віби в кожному випадку інше, а проте зріль з тими самими елементами і по суті — те саме.

Отже маємо крізу кабінету у *Франції*, де премієр Тардіе урядує уже два тижні **in stadio demissionis**, а неофіціяльним головою уряду є його політичний антагоніст Еріо, без якого апробати не може вже вийти з Франції ніяке поважне рішення. Та кріза є льоґічним наслідком недавніх парляментарних виборів, у яких дотогочасна ліва меншість стала лівою більшістю. Але це формальна сторінка крізи: її правдивою причиною є *зміна настроїв* французького громадянства, широких верств французького народу, а підставою тої зміни настроїв є *економічні відносини*, які безпосередньо бють по кишенях виборців, насторожуючи їх автоматично проти істнуючої державної влади, відповідальної за матеріяльний і духовий добробут, за спокій і вдоволення громадян. Французи займають у рідні народів окреме місце — наймогутнішої після світової війни під мілітарним і фінансовим оглядом нації, а той фактичний стан укупі з найстаршою культурою Франції — предиспонував її на справжнього керманича Европи. Цю ролю вона й грала, але зрозуміла її як односторонню диктатуру, як військово-політичну геґемонію, яка замісць до впорядкування відносин в Европі й у світі — довела до небувалого загострення господарських і політичних суперництв і антаґонізмів. Рядовий виборець, що користає з пятиприкметникового права голосування, є на всьому світі однаковий, у тому розумінні, що він не визнається у тонкостях внутрішньої і закордонної політики, поквапно ґенералізує факти і поквапно обвинувачує справжніх чи здогадних винуватців — а проте в масі і в засаді орієнтується правильно. Факт, що і у Франції і у світі почало йти в останніх роках до гіршого, настільки наглядний і безспірний, що французькі виборці відвернулися від теперішніх керманичів і покликали до влади інших.

Зовсім інші на перший погляд, але по суті зовсім ті самі причини крізи маємо в *Німеччині*, де віби володіє дальше „сильний“ уряд Брінінґа—Ґренера, але який тримається при кермі надзвичайними зусиллями і всякими парляментарними „крючками“, при чому кожноразова дефіляда членів уряду на рідких і коротких сесіях райхстагу та кожноразове здобування довіря проходить в акомпаніяменті диких авантюр серед мурів парляменту і — мобілізації поліції поза його мурами. Фактично кріза влади істнує в Німеччині вже віддавна, а формально ця кріза вибухла від місяця у найбільшому союзному німецькому краю — у Прусах, де соціялістичний премієр Браун находиться у тому самому положенні, що націоналістичний премієр Тардіе у Франції. Вибір до пруського ляндтагу ста кільнадесяти гітлерівців — хоч і не дав їм ще безглядної більшости та не видав їм Пруссії на ласку й неласку, але зробив з них найчисленнішу і найбільш впливову політичну партію (парляментарний клюб), якої програма ставить усі інші партії (клюби) перед дилемою не до розвязання: або капітулювати з власних ідеольоґічних і програмових цілей, або розбивати парляментарний устрій і штовхати державу у ще дужчий хаос борні за владу. Але тієї борні не булоб, колиб не 5 міліонів безробітних у Німеччині, банкроцтва великих банків і підприємств, гіперпродукція інтелігенції, гіперпродукція кваліфікованих фабричних сил і гіперпродукція фабрикатів. „Heil Hitler!“ верещать міліони фанатиків, яких націоналізм є штудерно повязаний і переплутаний із деякими соціялістичними теоріями радикальних соціяльних реформ. Однак ніхто в Німеччині, у Прусах і поза ними не має найменшого сумніву, що колиб навіть справді гітлерівцям віддано керму влади (до чого вони нині ще за слабі) — їх „сильне“ панування далеко не буде трівке, а буде таке саме пливке й загрожене у свому стані посідання, що тепер панування їх противників.

За цими двома великодержавами йде кілька маленьких держав. В *Австрії* ледви вдалося новому канцлерові Дольфусові склеїти центроправий уряд, який проте не зможе ніяк втриматись довше від усіх пречисленних його післявоєнних попередників, що провалювались об шалену господарсько-фінансову скруту, яка не може не істнувати у тому найкуріознішому творі версайської мудрости, у тому державному диволяді з великою водяною головою (Відень) на маленьких кволих ніжках (гірські провінціональні „сожні“ краї). В *Бельгії* даремне 70-тилітній премієр Ренкін старається не допустити до розвязання парляменту і нових виборів, слушно вважаючи, що тоді треба би на довший час зрезиґнувати з міліярдової внутрішньої позички, без якої на ніщо не пригодяться і всі розумні реформи (як новий адміністраційний поділ, опертий на децентралізації та мовної окремішности територій) і такі „пацифістичні“ заміри, як.. нові фортифікації на німецькій границі. Господарське банкроцтво є теж головною підставою крізи уряду Венізельоса у *Греції*, де вибухли навіть масові страйки з майже революційним характером. Монархістичні симпатії та неустійнений ще республиканський устрій утруднюють у Греції розвязку крізи, подібно як у Прусах. Нічого й пригадувати, що поруч із вичисленими державами істнують ще такі держави, як *Югославія* і *Польща*, де при формальному істнуванні „сильної влади“ та при поверховній трівкості системи влади — фактично віддавна істнує стан перманентної крізи; в обох тих країнах (а так само нпр. в *Румунії* і на *Угорщині*) найбільшим ударом для уряду та системи влади є господарська і фінансова кріза.

Надпродукція інтелігенції, перенаселення і брак збуту фабрикатів, безробіття і нужда стали могутніми двигунами націоналістично-імперіялістичного руху в *Японії*, яка стала в останніх тижнях тереном крівавих терористичних актів. Чи вдасться опанувати ситуацію новому премієрові, старому адміралові Сайто, — про це важко казати, тим більше, що одною із спроб „санації“ внутрішніх японських відносин може бути — війна з СРСР.

Пливкість влади у таких відносинах є річю неминучою. Туга за трівкою владою, яку виявляють деякі теоретики й ідеольоги, є питанням зовсім незалежним від проблем державного устрою і форм державного правління. Розвязка цього питання залежить від практичної розвязки актуальних, життєвих і пекучих передовсім господарських проблем, — а що вони найшлись у завороженому колі, в якому розвязати їх дуже важко, то й довго ще в усіх державах світа будуть черґуватися уряди за урядами, потрясаючи світ перманентними політичними крізами. Зусилля втриматися серед таких відносин при владі за всяку ціну — ані владі не додає авторитету ані державі й народам користи.

Боротьба з алькоголем в Америці.

Проґібіція й американське законодавство. — Алькоголь „домашнього виробу“. — „Сухі“ й „мокрі“.

Ню Йорк, кінець квітня 1932.

Це чудне слово від ряду років таке популярне в Америці, що ледви найдеться тут який часопис, який відважився би не назвати його бодай раз у тиждень на своїх шпальтах; хіба, що самий часопис не виходив би кожного дня.

В 1920 р. американське законодавство приняло додаток до конституції, на підставі якого заборонюється виріб і перевіз „одурюючих напитків“. Цю постанову називають у Злуч. Державах — „проґібіція“. За одурюючі напитки на підставі т. зв. акту Волстеда признані ті, які мають у собі більше, ніж пів проценту алькоголю. Від тієї пори Злуч. Держави розбиті на два табори: „сухих“, які обстоюють строге переведення обох постанов, і „мокрих“, які уважають їх безглуздими і виступають проти них. Навіть вибори на президента беруть на увагу, чи дотичний кандидат „сухий“, чи „мокрий“.

Не зважаючи на те, що вже проминула десятка років від часу заведення тієї конституційної постанови, горожани Америки ще з нею не освоїлися. Як з одного боку працюють окремі круги над тим, щоби виказати спасенність заборони вживати алькогольні напитки, так з другого боку ведеться аґітаційна, а то й нібиь наукова робота в тому напрямку, щоби доказати всебічні шкоди від такої заборони. У звязку з теперішньою господарською крізою, з „депресією“ (як тут модно говорити), виринула наново ціла гострота справи т. зв. „проґібіції“.

Дехто радить скасувати, а бодай змінити постанову про „проґібіцію“, уважаючи, що це помогло би в теперішньому лихолітті безробіття, бо міліони людей найшли би тоді заняття. Але секретар торговлі, Лемонт (Lamont), подав до відома сенатові, що вже в р. 1919 упало було число робітників, занятих при виробі легких вин і пива, на 46.081 — супроти 86.814 з 1914 р. Значить: виріб тих напитків був уже давно зменшився. Одначе не виключене, що виріб того „товару“ перейшов був тільки на більше машиновий спосіб. На всякий випадок — у Злуч. Державах є подостатком алькоголю „домашнього“ виробу. Тому й не диво, що в самих нюйорських шпиталях записали за 1931 р. 795 випадків смерти внаслідок спожиття не так лихої якости, як за великої скількости алькоголю. Управляючі шпиталями кажуть, що таких випадків було бодай подвійне число, тільки, що лікарі це затаюють, щоби не робити прикростей рідні. Згідно з авторитетним голосом у тій справі виходить, що американські лікарі також помагають ломити проґібіцію, видаючи рецепти на алькоголь, якого вживають більше здорові, як хорі. Вже в березні ц. р. принесли часописи вістку, що уряд покарав 26 бруклинських лікарів на кару від 50—400 дол. за такі рецепти. Таку саму кару дістало також вісім „друґсторів“, себто дроґуерій-аптик, які замість хорим — продавали алькоголь здоровим. Артур Бівен, б. президент „Американського Медичного Товариства“, каже, що 160.000 американських лікарів можуть видати по 400 рецепт на алькоголь по ціні 3 дол. за штуку.

Та що то багато говорити! З початком лютого 1932 викликали велику сензацію у Мілвоукі-Вісканзин зізнання одного обвинуваченого за нарушення закону про проґібіцію, що проґібіційний аґент, Едвард Івенс, є саме „босом“ (господарем) бутлеґерської шайки, а навіть особисто надзорував установлювання машин до виробу алькоголю в домі обвинуваченого. Подібних історій багато.

Але ще яркіше говорить такий факт: Одна проти-проґібіційна організація видала мапу

міста Вашингтону, на якій зазначені всі тайні шинки („спікізі“). Ця мапа зареєструвала тільки ті шинки, що їх виловили прогібіційні агенти в 1931 р., а прикрили вони тільки такі шинки, в яких бодай двічі самі випили. Таких шинків зазначено на мапі 1.155. Перед війною було у Вашингтоні не більше, як 600 шинків. Цікаво, що 20 шинків примістилося в сусідстві самої поліції, 6 у сусідстві Департаменту Справедливости, 6 коло товариства „Протикоршемна Ліга“, а один — недалечко від Білого Дому. Коло палати законодат. установ мабуть тільки тому нема шинків, бо вона окружена парками й городами.

З ріжних причин має „прогібіція“ численних ворогів. Одні з них не вірять, що примусовими засобами дасться завести тверезість, а кожний крок по Америці скріплює в них ці сумніви. Інші думають, чому то держава має виректися доходу з алькоголю, коли сотки тисяч приватних тайних фабрикантів алькоголю можуть враз із власниками всяких „спікізів“, „пулрумів“ (білярдова кімната), „салунів“, ба й порядних ресторанів, у яких продають алькоголь, збирати сотки міліони доходів для себе!

Тому недавно виступав з домаганням знести закон про прогібіцію навіть професор колюмбійського університету, Едвін Зелігман, мотивуючи тим, що державі не можна тратити річно один мілярд пятьсот міліонів долярів доходу. (Докінчення буде).

Лев Ясінчук.

Араби проти жидів

З Адену повідомляють про арабсько-жидівські заворушення. Араби були обурені, що хтось викинув сміття на подвіря мечету. Вони закинули жидам, що то вони спрофанували їм святиню, й почали кидати камінням на жидівські доми та штурмувати двері. Жиди боронилися бутельками. Спокій зробив відділ арабської поліції, що розігнав напасників.

Хмари на Далекому Сході.

Із Далекого Сходу приходять вісти, що коло Харбіну йде великий бій між китайськими повстанцями і японськими військами. По японському боці беруть участь в акції танки, літаки і тяжка артилерія, тому китайські повстанці несуть втрати. Комунікація між Владивостоком і Харбіном перервана.

Часть японських військ находиться над самою радянською границею. Штаб японського генерала Гоніо перенісся з Мукдену до Харбіну, а це створює можливість японсько-радянського конфлікту. На основі вістей, які напливають до Парижа, можливість японсько-радянської війни знову дуже актуальна.

Одинокий спосіб зорганізовано нести поміч українським інвалідам це стати членом Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові. — Річна вкладка 6 зол. або місячно 50 сот.

Рідношкільні проблеми.

На Загальному Зїзді „Рідної Школи“ доторкнувся я легенько т. зв. рідношкільних проблем (загального примусового положення „Рідної Школи“ під сучасну хвилю, усяких критичних голосів у звязку з цією ситуацією, проблеми молоді, питання можности впливу рідньошкільного виховання на зміну обличча молоді, правильности шляху „Рідної Школи“, т. зв. реалізму в політиці „Рідної Школи“) і — викликав ненадійно цілу бурю дискусії, веденої безперечно майже все в рамах постійної поваги Зїзду. В-останне говорили і писали про ті рідношкільні проблеми з подібним зацікавленням ще 1923—5 рр. Тоді, розуміється, зі зміною загальної ситуації дискусія мусіла замовкнути: рятовано, що було можна врятувати, і дійсність стала вкінці нашим „максімум“, що його прийшлося всіми силами боронити! Воно так на ділі до сьогодні!

Тут і питання: нащо-ж доторкатися хочби і легенько, рідношкільних проблем, якщо цим робом нема можности їх у практиці і „на йоту“ відповідно до бажань сформувати? Чи не безплідна це дискусія? Відповідь така: це ще питання, чи так воно і „на йоту“ безвиглядне оце рухання проблем „Рідної Школи“ та можність їхнього такого чи іншого здійснювання. Але навіть у такому разі — це ще не є недоцільністю, а навпаки, можна сказати, конечністю. Цеж доказує, що рідношкільна дійсність не є для нас ідеальною, що наші бажання і вимоги тут ще високі, що дійсність не є виразником нашого всезагального „я“, що вона нас не вповні вдовольняє; дискусія тут має на ціли провірити, чи нема де якого місця на скоригування практики по лінії наших вимог, а якщо ні, — на явне ствердження цього прилюдно, щоби не міг опісля у кращих часах ніхто нам закинути, що ми навіть не старалися перевірювати дійсности у хвилях примусу, а тільки плили, куди нас хвилі потягли.

Розуміється, навіть якби ми мали можність формувати рідношкільну справу по вподобі, то й тоді залежати воно буде від відношення рішаючих у тих справах в нас самих сил. І з цього становища видвигати рідношкільні питання треба: воно виявляє хоч приблизно наші дійсні сили і позиції. На цю тему також багато далось би сказати.

На всякий випадок оця вся справа принесе лише оживлення та користь „Рідній Школі“. Тільки над мертвим не ведуть ніяких розмов. Живе викликає міліон рефлексій і міліон думок та плянів.

У нашому житті „Рідна Школа“ творить важну, може і найважнішу фронтову позицію. Що в нас чимало доброго і цінного, але також чимало і злого — „Рідна Школа“ тут у першому матірю і творцем, у другому — ще безсильна. Нашим завданням дати їй силу, робити так, щоби вона могла на 100% сповнити з користю для української нації своє призначення! Це станеться, як тільки всі займемося рідношкільними проблемами.

Евген Яворовський.

Як проживає проф. М. Грушевський.

По розгромі Всеукраїнської Академії Наук у Київі, яку захопили „учені“ комуністи в роді Шліхтера, Затонського і Скрипника, зліквідовано передовсім цих академиків, що не писалися обома руками на марксистсько-ленінську програму навіть нпр. у математиці. Жертвою нагінки впала фільольогічно-історична секція і залишились позбавлені праці в мурах Академії ті вчені, що попали у підозріння у більшовиків. До останніх належить проф. Михайло Грушевський. Він проживає тепер на заточенні у Москві разом зі своєю дружиною Марією з дому Вояковською (галичанкою, колишньою учителькою у Львові) і зі своєю дочкою Катериною Грушевською, відомою вченою. Ціла сімя проживає в недостатках, а навіть у нужді, серед якої нормальна праця вченого просто неможлива.

—o—

Німецькі фортифікації на польській границі.

Східно-пруська преса подала комунікат військової влади, з якого виходить, що міністерство Райхсвери зачне в найближчому часі будувати великі фортифікації у Вармії, де буде утворений т. зв. гайльсберський трикутник. За причину цієї оборонної акції подають зачіпну поставу Польщі, покликуючись при цьому на недавні ревеляції деяких англійських часописів. В польських політичних колах пояснюють, що гайльсберський трикутник матиме значіння не так для оборони, як радше як операційна точка супроти Польщі. Вказують при цьому на факт, що східно-пруська границя находиться ледви 120 км. від Варшави.

Протижидівські заворушення у Відні.

Перше засідання нової міської ради у Відні 24. ц. м. мало не перемінилося в жидівський погром. На салю увійшло військовим кроком 15 гітлерівців і повитало раду фашистівським піднесенням рук. На це відповіли їм окликами „пфуй“, що дало почин до бійки зі соціялістами. Вкінці соціялісти, що мають у раді дві третини місць, перемогли гітлерівців і викинули зі салі. Після засідання, що було дуже бурливе, публика з галерії рушила на місто, а до неї прилучалися прохожі. В центрі Відня демонстранти впадали до жидівських склепів і демолювали їх. Жиди почали боронитися і в багатьох місцях прийшло до крівавих боїв. Опокій привернула пізним вечором поліція.

—o—

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 28. ТРАВНЯ 1932.

ЛЮДВІҐ БЕРНЕ

Постна проповідь про заздрість.

Красуха (шкарлятина) виповняє в конверсаційному лексиконі поверх шість сторін, заздрість ледви пів сторінки. Дивне порівнання величин! Лихо, яке черкається тільки об поверхню людського життя, знаходить лікарську опіку та дбайливість приязних і відданих дослідників, скоре видужання, або знову, з другого боку, легенький скін, наче у дитини, на випадок, коли природа покажеться невблаганою.

А заздрість, яка виповняє всі царини життя освіченого мужчини й жінки, яка роздирає, палить і затроює їх найтайніші глибини та страшно їх переслідує, яка добуває затріожене, летюче, поверховне почування з найскритіших, найтемніших закутин, ця заздрість надаремне шукає розваги й помочі, а знаходить виключно зоругу й погорду; миротворна, все заспокоююча смерть, а навіть власне бажання видужати — заказані для неї. Прометей, за те, що викрав вогонь небесам та вдунув його у вогкого чоловіка, був потім прикований до скелі, де страшенний шуліка довбав і на шматки рвав його серце, ніколи його до тла не розпанахуючи. Отже кохання, це саме те полумя, якого боги заздрять смертельникам, а заздрість, це ненажерливий шуліка, який мститься страшно за крадіжку.

Заздрість мужчини треба відлучити від заздрости жінок. В одної й другої є спільне джерело, але їх течія та — щоб докінчити образу — береги, в яких вони бються й кітлують, ріжняться так безконечно між собою, як їх гирло, коли вони його досягнуть і не згубляться в глибинах. Мужчина не ненавидить своїх суперників, жінка гидує своїми суперницями. Заздрість мужчини це бурхливе море, яке все заливає й затоплює, все, що тільки на ньому є з тверді, пориває з собою, кидає додолу й глитає; це почування, яке виповняє всі його глибини, займає всі ріки його чуття й бурить, нищить, торощить його духа.

Заздрість жінки, це вузький, рвучий, потайний ручаєць, який скриває свої глибини та з якого тим гостріше й вище виставають тихі береги; вона підносить її почування та кріпить її духа. Заздрий чоловік, це гнівний лев; він шляхотний і тільки голод приневолює його роздерти свою добичу. Заздрісна жінка — це розсерджена гадина, вона порожня, суєтна й виключно пожадливість спокушає її до колоття. Огірчення заздрого мужчини звернене до любого предмету й воно перериває його кохання; огірчення заздрісної жінки звертається в сторону суперниці, а її кохання через це більшає.

Заздрість робить мужчину нерозумним, смішним та в любові й пошані жінки вона понижає його; жінку заздрість робить розумнішою, міцнішою й вона підвищує почування мужчини. Заздрість, це страшне, кріваве знаряддя, якого жінка легкодушно вживає, щоби своїй порожності додати трохи смаку цукорків; цим ранить вона часто навіть любого мужчину, щоб насолоджуватись його стражданнями. Мужчина нехтує цим жахливим способом, хоча цей рідко схибляв би своєї цілі, якби був уживаний для розбудження дрімаючого кохання в жінки, щоби довести затаєне до вияву, або створити навіть неістнуюче.

Радість є одноманітна, бо вона виповняє цілого чоловіка. Бо кожна приємність, кожне живе почування, кожна розкіш, байдуже через який вона змисл, через яку сторінку життя повертає, це тільки сирий матеріял, який — правда — біля входової брами складає малу оплату, але потім продовжається, щоби в людському серці, тому великому спільному варстаті, приправлювали її за тими самими і незмінними правилами. Усі розкоші, хоча які неоднакові їхні складові частини, заміняються в кров, коли тільки переходять через серце.

Тому то радість така проста й без зміни, а недостача її тому велика передумовина нашого щастя, що насичене серце треба конче спорожнити, щоб відновити приємливість його. Зате біль є тисячекратний, тому, що серце розкладає його й відкидає назад; він не сміє покинути суставів, які мучить і в кожному з них окремо дається відчути. Але є один біль, який має жахливу спільність із радістю, в тому саме, що й він виповняє ціле людство й переміняється в кров життя — це заздрість. Як музика є надземською приємністю, надземською розкішю, а чоловік, що почуває її, зазнає всіх радощів усього світу, так заздрість це нелюдський біль, а груди, які він сповняє, почувають страждання всіх створених речей. Знехтоване, погорджене кохання це смерть. Заздрість є щось більше, вона — болюча смерть.

Жінки не вміють оцінити кохання мужчин. Тому, що на його жертівнику вони складають усі свої сили тіла й духа, все, чим самі розпоря-

ІЗ СУМНИХ ПРАВОСЛАВНИХ ВІДНОСИН.

Спадщина деяких звичок духовенства царської Росії. — Священик на вислугах — органів безпеки! — Прикрі конкретні приклади. — Санація відносин та оборона чести всього духовенства.

(Кореспонденція з Волині з православних кол.)

Нераз доводиться стрічати — особливо у польській пресі — напажи на православне духовенство за те, що воно за царської Росії нібито стояло на послугах адміністрації, доносило на політично „неблагонадьожних" і т. п. Такі напади болючі для нас тому, що їх звичайно узагальнюють і вони мають очевидну ціль — кинути пляму взагалі на православне духовенство. Тому треба ствердити, що — хоч такі випадки поліційного вислуговування себе серед православного духовенства траплялися — то це були дуже рідкі **випадки**, яких героями були завсіди одиниці, культурно і морально нікчемні. Громадянство ними гордувало, сторонило від них, і нераз вони кінчали навіть самогубством (Гапон).

Не перечимо, що сліди тих сумної памяти російських відносин одідичила почасти й Правосл. Церква в Польщі. Православне духовенство, виховане в поняттях цезаропапізму і монгольсько-московського послуху всякій владі, — при тому у більшості з невисокою освітою, поставлене у невідрадні матеріяльні умовини (до чого немало причинилася й варшавська митрополія надмірними церк. податками), ще й часто позбавлене польського громадянства — безправне, нуждене і малокультурне, — не може ані успішно боронити достоїнства свого священичого стану і своєї народности, ані твердо опертися польонізації, яку підпомагає сам митр. Денис за ціну ріжних „квот", одержуваних від уряду. Це — дуже сумне явище, яке позбавляє нині православного священика всякого авторитету й корисної громадської ролі на селі і тому дає широкий доступ більшовицькій пропаганді, воюючому атеїзмові й сектярству.

Щож доперва казати, коли до всіх цих прикрих явищ приходить, як вічний проклін московської неволі, ще й вислугування правосл. священика перед органами безпеки? — Очевидно, такі випадки — підкреслюємо: **одиничні випадки** — до решти підривають православія. Вважаемо обовязком громадянства виводити „на чисту воду" подібні приклади, щоби зараза не ширилася далі та щоби кожний знав, з ким має діло і за одиниці не кидав болотом на Церкву.

До тогож мусимо признати, що сучасна дійсність сприяє такому повільному, непомітному втяганню священика до невідповідної для нього ролі. Пригадувати істнуючі волинські відносини та зокрема роботу групи не-української „Ниви" і важко і зайво, бо це відомі речі. Але незаперечним фактом є, що поруч із голошеними „успіхами" на сторінках згаданої „левної" газети — по селах знову стихійно шириться радянофільство, а серед православного духовенства зростає деморалізація.

Ось приклад на це останне твердження. Колись еп. Полікарп (тоді ще настоятель собору у Володимирі) спровадив на Волинь еміґранта свящ. Миколая Шероцького, а д-р Річинський особисто виклопотав у рівенського куратора Шельонговського (всупереч волі митр. Дениса, що мав свого кандидата) затвердження о. Шероцького на посаді вчителя релігії у Володимирі, в цей спосіб забезпечивши йому кусок хліба. За це добродійство о. Ш. віддячився по-свойому: почав агітувати проти місцевих українських організацій і закладати своє нібе церковне „братство", з якого вилупилася псевдо-культурна, а по суті політична імпреза. Всю інтеліґенцію (навіть церковників) о. Ш. відіпхнув від церкви, пересварив, залюбки збираючи й розносячи всякі сплетні, а в останній час почав уже проявляти роботу, яка — здається — таки не личе духовній особі: почав, де треба, давати „опінію" навіть про священиків і членів родин місцевого духовенства. Так напр. 1) священик Л. В. не може досі дістати польського громадянства, бо о. Шероцький зробив йому марку „упдівця" в Луцьку; 2) священика Ф. К. о. Шероцький обмальовував весь час так, що надовго утруднив йому справу польського громадянства, і ще й тепер не перестає до цього всіми шанованого старця чіплятися й страшити за те, що той не хоче брати участи в його імпрезах; 3) кандидатові на дяка Ф. Кл. о. Шероцький дав опінію, що це — арештант, а коли його запитали про пояснення, додав, що Ф. Кл. підпалив стирту в дідича. Справді в осені 1930 р. в с. Микуличах згоріла поміщицька стирта, й після того кількох селян разом з Ф. Кл. заарештовано, але згодом звільнено без судової розправи. Людина впала тоді жертвою непорозуміння, а о. Шероцький по-християнськи робить йому опінію... арештанта і підпаляча. 4) Недавно, їдучи до Почаїва на прощу, о. Ш. поїхав із сином місцевого дяка, Б. П., обіцявши йому допомогти підготовитися до дяківської посади. Але в Почаїві о. Ш. видно забув про хлопця чи не мав часу поратися з ним, досить, що поїхав сам до дому, а Б. П. вернув трохи пізніше. За якийсь час того хлопця арештували під замітом приналежности до УВО. Свідками обвинувачення виступав м. і. ...наш о. Шероцький з Володимира! В акті обвинувачення казалось буквально: „Według zeznań ks. Szerockiego B. P. w ciągu wspólnego ich pobytu (в Почаїві) cały dzień gdzieś przepadał i przychodził do hotelu późnym wieczorem jedynie nocować. Ks. Szerocki po upływie dwóch dni wyjechał z powrotem do Włodzimierza, a B. P. pozostał w Poczajowie. Gdy później ks. Szerocki zobaczył P., zapytał go, dlaczego nie pozostał w Ławrze na stałe — B. P. miał mu odpowiedzieć, że nie uczynił tego, gdyż mu nie podobał się „duch", panujący w tym klasztorze. Według zeznania ks. Szerockiego B. P. jest zagorzałym nacjonalistą ukraińskim". Завдяки цій опінії о. Шероцького хлопець більше року просидів у кремінецькій слідчій вязниці, аж ось 9 травня відбувся у Дубні суд, який звільнив його від вини і кари. На розправу покликали також о. Шероцького, як прокураторського свідка, — але о. Ш. видно сам уже зміркував незручність ситуації і післав судові повідомлення про ...наглу хворобу.

Такі факти — на які є докази — безумовно компромітують православне духовенство. Є річю дуже важкою протиділати злобній методі узагальнювання. Єдиним способом оборони загалу духовенства перед образливими атаками та одночасно єдиним способом боротьби з такими анормальними розкладовими явищами й засобом санації нездорових відносин — є негайне прилюдне пятнування таких випадків, бо промовчування їх і затушовування лише сприяє поширенню зарази.

Захар.

Великий процес за УВО і ОУН на Волині.

Недавно доручено акт обвинувачення 43 громадянам і громадянкам з Рівного і кількох сіл рівенського повіту (справа проти Степана Семенюка і тов.), обвинувачених за приналежність до Української Військової Організації чи пак до Організації Українських Націоналістів. Злочин скваліфікований як злочин змови з 51. і 102 ст. російського карного кодексу, що відповідає австрійському 58 § буква ц) карного закону (державна зрада).

Акт обвинувачення обіймає 32 аркушеві сторінки друкарського друку, а автором його є відомий у Рівному з політичних процесів молодий підпрокуратор Стецький. В акті обвинувачення закидують обвинуваченим, що вони як члени УВО чи ОУН у 1929 р. і в перших місяцях 1930 приготовляли збройне повстання на Волині проти Польщі з метою відорвати Волинь від Польщі і створити самостійну українську державу.

Змову викрили припадково при нагоді слідства в іншій справі і поодинокі змовники мали у слідстві признатися до вини, видаючи при цьому один другого. Тоді (весною 1930) арештовано багато зпоміж молодих українців і українок, з яких значну частину випущено на волю і припинено проти них карне слідство. Дехто з них є нині прокураторським свідком. Остаточно акт обвинувачення одержало 41 українців і дві українки (Надія Романчук і Анна Язвінська з Рівного). З обвинувачених 14 є досі у слідчій тюрмі вже від двох літ у Рівному і у Пйотркові, решта 29-ох відповідають з вільної стопи — між ними і обі жінки.

Прокуратор покликав 45 свідків, а оборона покличе від себе яку сотню так, що учасників процесу буде яких дві сотні. Розправа відбудеться в рівенському окружному суді під проводом судді Грохольського в другій половині червня або з початком липня ц. р. і потреває з два тижні.

Очевидно з карно-процесових причин не можемо нині подати подробиць акту обвинувачення перед його відчитанням на головній розправі, яка викаже, наскільки акт обвинувачення опирається на дійсності і чи входить тут у гру провокація, зрештою на Волині так дуже поширена.

Національно свідоме українське громадянство Волині незвичайно цікавиться цим монстр-процесом, з якого подробиці будуть, очевидно, у свому часі оголошені у нашій пресі.

[...]жають та орудують, усе, що тільки мають, віддають теж, що заплатили повну ціну. Іхня вічна омана в тому, що їхнє кохання більше, тому, що вони уроюють собі, що дають, тоді, коли одержують. Жінка живе тільки тоді, коли кохає, вона віднаходить себе й відкриває щойно тоді, коли затратиться в мужчині.

Серце жінок родиться порожне й нічого там немає, що мусіло би перш уступитися й зробити місце образові любого мужчини. А душа мужчини повна й свіжа, жива і він мусить витиснути з неї цілий світ, щоби приняти предмет свого кохання. Він жертвує жінці всі свої змисли, всі думки свої й взагалі, всі свої надії та сподіванки. Його почування, це ріки, його думки, це на них кораблі, в яких він коханій доставляє всі радощі й сили життя. Він віддав цілого себе, все своє „я" в її руки, а коли його любов буде відкинена, коли її звехтують і погордять нею, коли її зрадять, то він буде непотішений і ні корму, ні притулку не знайде, бо він усього позбавлений. Куди звернеться нещасник? Якщо схоче знайти забуття й затопить свій біль в одурі змислів, бажаючи в упоєнні їх приголомшити себе, то немилосерді, жорстокі хвилі заєдно видвигатимуть його на поверхню й на суходіл нестимуть, не даючи потонути. Чи може розважить він себе діяльністю духа? Але він пожертвував також духа коханої. Він не може приголомшувати себе, бо не чує, не може себе засліплювати, бо очі його закриті. Для закоханого молодця все людство це тільки річ. Світ для нього без життя й безлюдний, живчики всесвіту мертвіють, коли серце любки перестає для нього бити.

Переклав із німецької мови *Іван Ставничий.*

(Докінчення буде).

Присилайте жертви на будову нагробника Іванові Франкові, який уже будується. - Гроші слати до „Центробанку" на конто ч. 9003.

Випродажа картин в робітні Івана Труша.

Посередництво в продажі картин бажане і цінне тільки у виїмкових випадках, до чого надаються як посередники тільки одиниці з відповідними особистими прикметами, які при тім розуміють обі заінтересовані сторони та оцінять і вартість грошей і вартість продукції. Коли такі трансакції відбуваються майже виключно поза поважними виставами або поза робітнею мистця, що у нас на добре зачинає бути звичаєм, стаються вони аномалією, яка шкодить обом сторонам і стається здебільша деморалізацією в ділянці мистецтва передовсім. На основі довголітньої практики знає це знаменито найстарший із наших мистців Іван Труш, і треба тільки з признанням піднести його крок навязати безпосередній контакт між його продукцією і купуючими. Бажаємо, щоби цей крок був початком природніших і раціональніших, тим самим і кориснійших від досі відносин між нашими мистцями і нашою публикою.

В робітні мистця виставлені на продаж кількадесять картин, здебільша дрібного формату. На особлившу увагу заслугує цикль „В обіймах снігу", дальше більша скількість цвітових мотивів, мотивів із наших піль і лугів та мотивів цвинтарні. Це улюблені теми, які мистець зберігав у себе в робітні і рідко коли в гіршій якости тільки продавав торговцям. Мотиви з піль і з лугів були продані напротязі кількадесятьох гав у себе в робітні і рідко коли в повній якості. Продав мистець і мотиви, подібні до знаних, але в солиднішім і гарнішім виконанні.

Мистець приймає у своїй робітні сторони як бажаних, милих гостей, які не мусять, а евентуально лише можуть робити закупи. Ціни малюнків не переходять коштів продукції, отже низькі, як на їх значно ліпшу, бо не „склепову" обробітку.

Звидкувати робітню (вул. Обводова 12) можна аж до відкличу випродажі, що суботи від год. 14. до 18. і що неділі від год. 8. до 18.

——o——

Економічний огляд.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА.

За нових членів у кооперативах.

Польський уряд проектує зміну кооперативного закону в тому напрямі, що дотеперішні податкові пільги та взагалі кооперативний характер признаватиметься тільки тим кооперативам, яких торговельні обороти з нечленами не будуть перевищувати половини загальних оборотів даної кооперативи. З цього приводу Ревіз. Союз У. К. популяризує гасло „Всі в кооперацію!" Змінений кооперативний закон мав би обовязувати від 1. І. 1934 р.

Годівля худоби зростає.

Центросоюз продав пашних насінь у цьому році вже понад 40.000 кг., підчас коли в 1931 р. 30 тисяч, а в 1930 всього 21.800 кг. Цей зріст консумції пашних насінь є доказом, — пише „Г. К. Ч." — що наше село звертає тепер більшу увагу на годівлю худоби.

Експорт яєць.

Квота вивезених за границю яєць Центросоюзом постійно зростає. В цьому році до 12. травня вивекспортовано 65 вагонів, при чому слід зазначити, що ПСК у Теребовлі працює самостійно, а через те фактична цифра нашого кооперативного вивозу є вища. Експорт іде до ЧСР, Швайцарії, Італії, Англії, а швидко піде теж до Австрії.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

Ситуація в хліборобстві.

Союз Рільничих Організацій Польщі опублікував тепер інформації про ситуацію в рільництві у квітні ц. р. В них стверджує він між іншим звишку цін на хліборобські продукти, особливо цін пшениці і збіжа та безрог. У Варшаві прим. ріжниця поміж ціною із першого тижня в квітні та останнього тижня для пшениці була 2.70 зол. на 100 кг., а для жита 2.20. Пересічна ціна 4-ох родів безрог зросла в квітні на 1.20 зол. за 1 кг. у відношенні до пересічної ціни з березня. Зате ціни набілу впали. В справозданні підкреслено, що не вважаючи на згадану звишку, ситуація на селі не покращала. З вищих цін користати могли тільки сильніші хліборобські варстати, які не мусіли вже раніше позбутись усіх запасів. Покупна сила села ні трохи не зросла. Інститут Дослідів Госп. Конюнктур теж стверджує, що покупна сила села в І. кварталі ц. р. є значно нижча, ніж у І. кварталі м. р. і майже не відбігла від останнього кварталу м. р., що відзначався незвичайно низьким рівнем.

Нові організації експортерів худоби.

Дня 1. липня ц. р. скінчить остаточно своє істнування варшавський Синдикат збуту худоби, який находиться в процесі ліквідації. Його місце займуть дві нові організації. До Центрального Союзу Експортерів, що 30. квітня відбув збори основників, приступило вже біля 40 поважних експортерів худоби, телят і овець, коней, шкір, кишок і дробу. Крім цього в стадії формування є торговельна кооператива, яка повстає з ініціятиви противників згаданого Союзу, що добачують у ньому друге видання скомпромітованого Синдикату.

Чергова хліборобська конференція.

У першій половині червня зійдуться відпоручники хліборобських організацій у Міністерстві Рільництва на велику щорічну конференцію. Тепер в тих організаціях обмірковують точки передконференційного квестіонаря, а саме: збіжеву політику, протегування й організацію вивозу, стандаризацію хліборобських продуктів, як теж справу поширення краєвих ринків.

СВІТОВА ХРОНІКА.

Оборот девізами.

Девізова рестрикційна горячка, як відомо, захопила в останньому часі багато держав. Тепер в Европі є всього 8 держав, які не посягнули на свободу обороту девізами. Це є: Англія, Франція, Бельгія, Голяндія, Швайцарія, Швеція, Финляндія і Польща.

Інфляція й оздоровлення господарства.

Інфляція гроша як універсальний лік на нездужаючу економіку найшла прихильників серед найвизначніших теоретиків. Назвати хочби Кайнеса, Ірвінґа, Фішера, Вагемана. Та разом із тим не менш завзято, як ті, що обстоюють „спасенність" інфляції, інші противляться їй, доказуючи її безнадійність. Між іншим уся преса цитує думки Мусолінія, подані ним у статті „Науки дійсности" на сторінках „Пополо д'Італія". Мусоліні твердить, що світової кризи не вдасться усунути ані інфляцією, ані теж іншими оголомшуючими засобами. Помогти можуть основні зміни в політичній ділянці. Він доказує на прикладі Англії, де з моментом знесення золотого паритету і введення охоронного мита сподівались буйного господарського розквіту, що ставка на інфляцію зовсім не є щаслива. Число безробітних в Англії зросло у квітні знову на 84.849 в порівнанні до березня, а на 132.068 в порівнанні до квітня попереднього року.

Перед конференцією в Льозанні.

Справа воєнних відшкодувань, як центральна справа, що її розглядатимуть поруч з іншими наболілими питаннями світової економіки та політики (питання валюти, кредитів, довгів, наддунайського бльоку, коридору і т. і.) на льозанській конференції, є темою великої маси статтей і ревеляцій на заході Европи. Підкреслюють, що невдача цієї конференції рівнялась би світовій катастрофі.

Золото втікає з Франції.

У звязку з вислідом виборів у Франції і непевністю дотично дальшої фінансової політики уряду чимало золота вивозять тепер за границю. Особливо багато цього благородного металю купує Англія. В цьому факті добачують фінансісти велике значіння для валютової політики Англії, мало що не близьку стабілізацію фунта.

Долярові алярми.

Доля доляра дальше викликує тривогу. Загально панує погляд, що депреціяція його таки прийде. Навіть Банк Польський висилає долярові банкноти до Америки і міняє на золото.

В. Н-вич.

Загальний Збір Українського Католицького Союзу.

Вчора, в малій салі Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, відбувся Загальний Збір Українського Католицького Союзу. Були це теж взагалі перші звичайні загальні збори тої орґанізації, основаної — як відомо — на конститууючих зборах в дні 1. січня мин. року. Збір попередила в 9. год. ранку Служба Божа в церкві св. Юра, яку відправив епископ д-р І. Будка. На Збори явилось ок. 130 осіб — делеґатів повітових і окружних орґанізацій.

Збори відкрив короткою промовою голова УКС-у **през. В. Децикевич,** пропонуючи післати привітну телеґраму до св. Отця та уповноважити президію для вислову найвищої пошани митр. Шептицькому. (Оба внески прийняті аклямацією). Згадує про померших членів-основників УКС-у, яких память присутні вшановують повстанням з місць.

Промовець пояснює, що згідно зі статутом, Гол. Рада, вибрана 1. І. 1931 р. формально має мандати до 1. І. 1934, однак уся Гол. Рада склала свої мандати, головно тому, що їх вибір відбувся під впливом самого Львова: нині повинен край сказати свою думку і вибрати відповідних людей. Від себе през. Децикевич заявляє, що він зголосив свою резиґнацію дефінітивно.

На внесок през. Децикевича до президії увійшли: **радн. Каратницький** (голова Зборів), о. шамб. Цегельський, радн. Кордуба і п. Мацьків та секретарі о. Бучацький і д-р Тригубчак.

До комісії-матки вибрано: **о. д-ра Дзеровича, д-ра Ю. Олесницького, д-ра Герасимова, проф. Чубатого і д-ра Жовнірчука.**

АДМІНІСТРАЦІЙНИЙ РЕФЕРАТ.

Обширний адміністраційн. реферат відчитав **п. М. Козак.** Згідно з тим рефератом організаційна робота УКС-у виказувала три окремі стадії: 1) іменування провінціональних відпоручників, 2) покликання організаційного комітету, 3) творення Місцевих Рад. Теперішній стан орґанізації УКС-у такий: істнує 558 відпоручників, 416 орґанізаційних комітетів та у 80 громадах створено остаточно орґанізацію, себто в тих громадах члени скликали Місцевий Збір і вибрали Місцеву Раду. Зорґанізовані Тимчасові Окружні Ради істнують у таких повітах: Бережани, Бібрка, Броди, Долина, Городок Ягайлонський, Збараж, Зборів, Жидачів, Калуш, Камінка Струмилова, Перемишляни, Підгайці, Радехів, Рогатин, Скалат, Стрий, Теребовля, Тернопіль. В стадії орґанізації находяться повіти: Золочів, Львівповіт, Радехів, Сколє і Станиславів.

Найбільше діяльности проявили Тимчасові Окружні Ради: Скалат, Підгайці, Рогатин, Теребовля, Калуш і Городок Ягайлонський. Найбільше число Місцевих Орґанізацій є у повіті скалатськім — 15, Рогатин — 8, Калуш — 6, Стрий — 6, Городок Ягайлонський — 6. Покищо не зорґанізовано ще ані одної Місцевої Орґанізації в повіті Радехів. Звіти про стан орґанізації надіслали Окружні Ради із Скалату і Калуша. Зразковий і вичерпуючий звіт надіслав Скалат. Частинні звіти надсилали повіти: Рогатин, Підгайці і Теребовля. Інформ.-пропаґандивних та орґанізац. поїздок зі Львова було 17. Покликано до життя ідеольоґічно-пропаґанд. комісію, яка перевела низку дискусійних нарад над рефератами, що торкалися перш усього ріжниці між Католицькою Акцією і У. К. С. та оформлення ідеольоґії У. К. С. у пристосуванні до практичного життя. Основано свій пресовий орґан, яким є ілюстрований тижневик „Мета", та поширено пресову службу через придбання на власність тижневика „Неділя".

Цікавим був той уступ реферату, що торкався відношення У. К. С. до культурно-освітніх і економічних установ. Український Католицький Союз стоїть, мовляв, на становищі, що зможе перевести свої завдання лише тоді, коли його ідеольоґія буде поширена також в культурно-освітніх і економічних установах. Одною з найважніших установ є Товариство „Просвіта", яка має величезне значіння для релігійного, етичного і національного розвитку. Це й було причиною, що Головна Рада на весні 1931 р. рішила виступити активно в підготовці загальних зборів Т-ва „Просвіта", що відбулися в червні 1931 р., а вислідом тої акції було, що загальні Збори „Просвіти" в червні 1931 р. відбулися — мовляв — під впливом У. К. С. Одначе дальше в цьому напрямі У. К. С. не міг піти, тому, що внаслідок невідрадного матеріяльного положення „Просвіти", рішаючі українські чинники були думки, що лише концентрація усіх національних напрямів може матеріяльно врятувати „Просвіту". Тому, що Український Кат. Союз не міг активно взяти участи в деяких компромісах, всеж таки небезпечних з католицького становища. Тим то й пояснюється, що Український Католицький Союз не виступав активно в підготовці зборів „Просвіти" в березні 1932 р.

Окремо казалось у звіті широко про надзвичайно жваву й енерґійну акцію У. К. С. у справі проекту нового подружого закону. Досі зібрано м. і. 144.169 підписів під протестаційні заяви з 559 громад усіх 3-ох епархій. У м. Львові зібрано підписи в семи парохіях. — Окреме місце в рефераті призначено справі розбудови видавництв У. К. С. та його фінансам.

ІДЕОЛЬОҐІЧНИЙ РЕФЕРАТ.

Короткий і ядерний ідеольоґічний реферат виголосив *дир. В. Кузьмович.* Цей реферат цікавий для усіх, хто радий пізнати ідеольоґію та суть і завдання тої орґанізації (тому зміст того реферату видрукуємо завтра). Наприкінці референт дійшов до таких висновків:

1) У. К. С. спершу мало ріжнився від Католицької Акції, бо обі ті орґанізації мають ту саму ціль — уморальнення прилюдного і приватного життя, лише йдуть до неї іншими шляхами. Коли обі ті орґанізації будуть розростатися — тоді й ріжниці між ними будуть кріпшати.

2) У. К. С. не має амбіцій стати політичною партією, хоч може і буде змагати до впливу на українське громадське і політичне життя.

3) У. К. С. мусить старатися вплинути на прилюдну опінію для облекшення діяльности церковній політиці гр.-кат. церковної єрархії і приступити до розвязки таких проблем, як справа унії з правосл. церквою у Польщі, зміна календаря і т. д.

4) У. К. С. мусить боротися з духовим більшовизмом, який подекуди панує в українській нації.

5) У. К. С. мусить стушовувати пристрасти національної боротьби.

ДИСКУСІЯ.

Адв. д-р К. Троян (з Ходорова) звертає увагу на потребу більшої праці по містах, серед робітників, ремісників і домашньої служби. Перед УКС є вдячне поле для суспільної праці. Радить приєднювати населення заснуванням мирових судів при своїх місцевих орґанізаціях. Адв. посол *д-р Ст. Біляк* (з Городка Яг.) обширно говорить про потребу праці серед молоді, яка тепер найшлась майже під виключним впливом скрайніх течій. *О. Цурковський* закидає Гол. Раді малу скількість поїздок з рефератами по провінції. *О. Цегельський* (з Камінки): Окружні Ради повинні бути невеличкі й охоплювати щонайвище судові повіти. Форма рекомендаційних писаних заяв відстрашує селян. *Д-р Сахно* вважає, що крім плекання католицьких ідей і боротьби з більшовизмом, УКС має головним завданням параліжувати акцію денаціоналізаційну. Члени УКС-у мусять активно працювати в усіх громадських установах та орґанізаціях молоді, як „Соколи" й „Луги", бо тільки таким робом можна і УКС-ові придбати авторитет і тим установам та орґанізаціям защіпити ідеольоґію УКС-у. Радить звернути увагу на дошкільне виховання.

О. Кочій стверджує, що католицьку пресу село читає мало через її суто-інтеліґентський характер. *о. д-р І. Цегельський* є проти того, щоби не вязати УКС-у з гетьманськими ідеями та не давати місця для їх пропаґанди в пресі УКС-у. Бажав би теж бачити в катол. пресі більше вісток про закордонні католицькі орґанізації та окрему бібліотеку книжечок на суспільні теми, які сталиб одночасно і пляном праці і матеріялом для референтів на провінції. *Д-р Венгльовський* каже про узгіднення праці поміж сільськими громадами й повітовими осередками та її децентралізацію, в чому повинні співпрацювати всі активні одиниці в краю, головно священики. На жаль, українська інтеліґенція включно зі священством не виявляє повного зрозуміння цієї справи.

о. Матвіейко має іншу думку: вплив світських може тут більше вдіяти. *П. Мацьків* уважає, що супроти тих високих цілей, які має УКС: боротьба з більшовизмом і безбожництвом — зроблено за півтора року істнування замало. *П-і Тишинська* признає, що українське громадянство в масі не є приготоване для праці в католицькій орґанізації і звідси брак людей та ін-

ольогічні непорозуміння. Довше вупиняється над ріжницею поміж Кат. Акцією і УКС-ом. *О. Коритко* висловлює признання світським керманичам УКС. *О. Лиско* вважає найважнішим завданням — працю серед молоді і над її перевихованням. *о. д-р Й. Сліпий* звертає увагу на високий і поважний діловий тон нарад. Вірить у будучність організації.

През. В. Децикевич: Гол. Рада надзвичайно вдоволена ходом дискусії, бо в неї виявилося, що майже всі порушені справи турбували теж членів Ради. Але розміри завдань УКС-у кажуть бажати собі, щоби ті завдання виконали цілі генерації!

ДОВІРЯ ГОЛ. РАДІ.

На внесення *посла д-ра Ст. Біляка* першій Гол. Раді Збори висловили оплесками повне признання і довіря, зокрема пошану і довіря през. В. Децикевичеві.

ВИБІР НОВОЇ ГОЛ. РАДИ.

о. д-р М. Дзерович в імені Комісії-матки заявляє, що Комісія-матка на голову поставила знову кандидатуру през. В. Децикевича, однак цей останній перед Комісією рішуче відмовився. Тому Комісія-Матка пропонує на голову *радника Зенона Лукавецького* та на членів Гол. Ради такі особи: д-р Іван Вонгльовський, радн. М. Каратницький, о. д-р М. Конрад, дир. В. Кузьмович, селянин Ол. Маньків (зі Стрілиськ. Бобреччина), о. Й. Осташевський (з Підберезець), проф. Вол. Радзикевич, о. др Й. Сліпий, п-і Е. Тишинська, проф. д-р М. Чубатий, проф. д-р Кость Чехович, п. Шевчук (зі Знесіння) і п-на Ксеня Янович (вправді Гол. Рада складається з голови і 12 членів, однак з уваги на право кооптації 4-ох членів відразу збільшено її склад на 1 селянина й 1 міщанина). До Контрольної Комісії увійшли: о. д-р Фіголь, інж. Творидло і адв. д-р Гвоздецький.

ПОДЯКА ДЛЯ ПРЕЗ. ДЕЦИКЕВИЧА.

Проф. д-р М. Чубатий заявляє від імені Комісії-матки і цілого збору таке: Ініціятором і ...чиком УКС-у був митр. Шептицький, однак його фактичним творцем, організатором і першим робітником през. Вол. Децикевич. Він щоденно присвячував кілька годин інтенсивної і безкорисної праці в цій новій організації і вона йому завдячує те, чим сьогодні є. Ніхто й не думав, що головою УКС-у може бути хтонебудь ... през. Децикевичем. Його відмова стояти дальше на чолі тої організації була для всіх великою та болючою несподіванкою і Заг. Збір підпорядкувався цій новій ситуації лише під натиском рішучої відмови през. Децикевича. Промовець уважає своїм обов'язком висловити іменем Заг. Збору найвищу пошану през. Децикевичеві і подяку за його працю.

Усі присутні маніфестують свою солідарність із заявою промовця повстанням з місць.

Після кількох слів нового голови *радн. Лукавецького* з подякою за вибір — Збори зачинено.

ОСТАННІ ВІСТИ

КОНФЕРЕНЦІЯ ПІЛСУДСЬКОГО У ЗАМКУ.

У Замку відбулася майже 1-год. конференція Пілсудського з президентом Мосціцьким. Урядового комунікату про неї не видали. В звязку з конференцією варшавська преса приносить ріжні здогади на тему реконструкції кабінету. Знову виринуло назвище проф. Бартеля. Небаром Пілсудський поїде на Виленщину відпочивати, тому найближча будуччина може принести деякі зміни.

БРІНІНҐ ДОМАГАЄТЬСЯ ДИКТ. ПОВНОВЛАСТЕЙ.

БЕРЛІН, 26. V. ПАТ. Держ. секретар Майснер вернувся з Нойдек, де зложив през. Гінденбургові звіт про політ. положення і зараз розмовляв із канцл. Брінінгом. У політ. колах кажуть, що канцл. Брінінг у справі реконструкції кабінету зажадав від през. Гінденбурґа диктаторських повновластей. У звязку з подіями в пруському парляменті домагаються скріплення виконуючої влади в Німеччині.

ВЖЕ ПОМЕР.

ШАНГАЙ, 26. V. ПАТ. Райтерова агенція повідомляє, що ґен. Шіракава помер сьогодні після 2-денної агонії.

Спортові висліди.

УКРАЇНА — ДРУГИЙ СОКІЛ 2:1 (0:1).

В четвер відбулися чергові мистецькі змагання України, які закінчилися вповні заслуженою перемогою нашої одинацятки. Хід змагань незвичайно інтересний і держав цілий час видців у сильному напруженні. Ще 15 мін. перед кінцем проваджив Сокіл 1:0. Роман переходить до нападу (який грав без виключеного підчас змагань Ланчика) і несподівано добуває вирівнуючі ворота. 5 мін. опісля добуває Гоцький I. гарною головкою з центри Воробця другі рішаючі ворота. Видців 1000. Суддював п. Курцвайль.

ЛІҐОВІ МИСТЕЦТВА.

ЛЬВІВ. Погонь — Чорні 1:0 (0:0).
КРАКІВ. Висла — 22 п. п. (Седльці) 5:2 (2:1).
ВАРШАВА. Краковія — Варшавянка 6:0 (2:0).
ЛОДЗЬ. ЛКС — Рух 6:0 (3:0).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Погонь I Б. 4:1 (2:1).
СТРИЙ. Погонь — Бяли Ожел 3:1 (2:1).
СТАНИСЛАВІВ. Ревера — Олд Бої 0:0.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ (СТРИЙ).

В неділю, 29. травня розіграє Україна мистецькі змагання зі стрийською Погонею на грищі Чорних в год. 15. Білети по зниженій ціні (I. партер по 1 зол.) можна купувати в суботу в крамниці „Нар. Торговлі", Ринок 36.

З життя краю.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

Загальні збори читальні „Просвіти" в Бернадівці. — Загальні збори кооперативи в Ілавчу. — Загальні збори кооперативи в Ласківцях. — Смерть і похорони визначного українця і патріота. — Загальні збори Повітового Союзу Українських Кооператив у Теребовлі. — Загальні Збори кооперативи „Торговельна С-ка" в Теребовлі. — Аматорська вистава. — Загальні збори Філії „Сільського Господаря" в Теребовлі.

Загальні збори читальні „Просвіти" в Бернадівці відбулися 24. квітня ц. р. при участи делеґата Філії „Просвіти" і 32-ох членів, переважно молодих господарів, парубків і дівчат. Старші чомусь бокують від читальні. Делеґат Філії виголосив довший реферат на тему: „Які завдання має просвіта на селі і як її переводити"? При читальні є аматорський гурток, який у часі Великодних Свят відіграв „Пригоди вчать згоди". Дохід з вистави призначено в цілости на будову чит. дому. Малі діточки вчаться вистави „На свято матері".

Тоїж неділі відбулися загальні збори кооперативи в Ілавчу. Делеґатами від Пов. Союзу Українських Кооператив у Теребовлі були: інж. Карпінський і дир. Козак Іван. Хід зборів поважний, дискусія ділова. Члени кооперативи, свідомі ваги кооперативної організації, ухвалили тверде рішення: стягнути за всяку ціну всі борги і тим способом ратувати кооперативу. Загальні збори ухвалили одноголосно виплатити 30 зол. на голодуючих гуцулів, 10 зол. на „Рідну Школу", 10 зол. на „Просвіту" і 22.87 зол. на Кружок „Сільського Господаря" в Ілавчу.

Дня 8. V. ц. р. відбулися загальні збори кооперативи „Згода" в Зубові. Делеґатом від СУК у Теребовлі був інж. Карпінський Роман і о. Платон Карпінський. Загальні збори ухвалили з чистого зиску 70 зол. на місцеву читальню „Просвіти" (докінчення дому читальні), 5 зол. на „Рідну Школу", 6.52 зол. на інвалідів; крім того члени зреклися товарового звороту в сумі 96.75 зол. на докінчення будови чит. дому в Зубові.

Дня 26. IV. ц. р. відбулися загальні збори СУК у Теребовлі. Наради відбувалися спокійно і ділово. В дискусії обговорювано справу кооперативного млина і районових пекарень у Теребовельщині. В найближчому часі задумують оснувати таку кооперативну районову пекарню в селі Романівка. Союз скінчив адміністраційний рік з невеликим зиском, який у цілости приділено до запасного фонду. Варто підчеркнути, що заг. збори Союзу одноголосно осудили поступок кооперативи в Слобідці Струсівській, яка свого часу хотіла виступити із Союзу.

Дня 24. IV. помер у Теребовлі визначний українець і патріот, емеритований учитель, бувший довголітній директор Повітового Українського Банку Касіян Лещишак. Покійний поклав основи під економічний розвій теребовельського повіту, основуючи в 1895 р. повітову позичкову касу „Поміч". Похорони відбулися при численному здвизі народу дня 26. квітня. Гарну надгробну проповідь виголосив о. Савин Дурбак, один із співробітників Покійного. Ще перед війною зложив був Покійний 2.000 австр. корон на „Рідну Школу" і тим записався тревалими буквами в історії тої установи. Не зважаючи на високу старість (88 літ), Покійний цікавився громадянським життям до останніх днів свого життя.

Сумний образ представляли загальні збори кооперативи в Ласківцях, які відбулися дня 24. квітня ц. р. при численній участи членів і делеґата СУК з Теребовлі інж. Мацькевича. Загальні збори перемінилися в „Чорну Раду", тревали 5 годин і скінчилися нічим! Це тим більше прикре, що Ласківці уважаються і донині зачисляються до найсвідоміших сіл у Теребовельщині. На жаль, у селі настав роздор між деякими провідниками і священиком. Розбурхані і підюджені люди наробили на загальних зборах такого галасу, що нікому з приявних провідників не вдалося опанувати того хаосу.

При читальні „Просвіти" ч. 2 в Ласківцях істнує від кількох місяців дута орхестра. В часі Великодних Свят ходила орхестра грати по своїх членах „Христос Воскрес" і зібрала поважну квоту грошей на сплату орхестри. Через те потерпіла збірка „писанки" на „Рідну Школу", на яку зібрано 73 золотих.

Дня 5. V. ц. р. відбулися загальні збори кооперативи „Торговельна Спілка" в Теребовлі. Ці збори замітні тим, що признали з чистих зисків за минулий рік значні квоти на народні ціли, як на „Рідну Школу" 100 зол., на інвалідів 50 зол., на заборонку в Теребовлі 50 зол. і — що найважніше — по 40 зол. на обі передміські читальні в Теребовлі: в Садах від Королюхи і в Садах від Волиці. Обі ті читальні потребують якнайбільшої помочи з Теребовлі, щоби могли станути на ноги і причинитися до зорганізування нашого передміського елементу.

Аматорський гурток при читальні „Просвіта" в Садах від Королюхи почав свою працю в зимі під проводом д-ра Головацького. Не зважаючи на те, що того роду праця почалася там перший раз, аматори взялися пильно до роботи і дали виставу „Пригоди вчать згоди", яка пройшла зі значним успіхом матеріяльним і моральним. Перший раз відбулася та вистава в салі читальні „Просвіти" в Ілавчу. Дохід з вистав призначує виділ читальні на будову чит. дому.

Дня 10. V. ц. р. відбулися загальні збори Філії „Сільського Господаря" в Теребовлі. Прибуло 45 делеґатів кружків, а також членів. Обширне звідомлення з праці Філії в повіті склалав голова Філії дир. Павло Ковальський, організаційний реферат виголосив агроном інж. Радловський і заст. голови Т-ва проф. Чайковський Павло. На загальні збори прибули майже самі селяни. Зі священиків було всього 3-ох. Коли зважити, що наші священики силою факту представляють хліборобську клясу в повіті (її верхи), то дивною видається та їх байдужність. Хтож краще зможе заступити селянські інтереси нашого хліборобства, якже священики, котрі всі є хліборобами? З учительства був тільки один. Невжеж наше учительство так мало цікавиться організацією селянства, серед якого живе?

Арештування у звязку з розкиненням летючок.

У часі Великодних Свят розкинув хтось у деяких селах Теребовельщини, як у Варваринцях, Налужу, Струсові, протипольські летючки. У звязку з тим перевела поліція численні ревізії й арештування в згаданих селах.

НОВИНКИ

— **Футра до переробки і переховання** приймає **Е. Говикович**, Львів — Домініканська 4. 8—10

— **Де купити дешево дійсно добрий годинник, срібні або золоті вироби? У Івана Зельтенрайха**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1728 16-30

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорущина 5.** (біля кіна „Аполльо") поручає по найнижчих цінах, ковдри, матераци і постіль. Перероблює ковдри по 6 зол., матераци по 8 зол. 786 100-100

— **Виставка сучасної української графіки**, що відкривається в неділю 5 червня в год. 12 вполудне, в салях Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка, в повнім темпі підготовляється Асоціяцією Нез. Укр. Мистців. Перемальовуються 3 найбільші салі Музею, упорядковуються і оправляються експонати і друкується ілюстрований катальоґ. Виставка матиме 700 експонатів. Відділ оригінальних річей Нарбута і бувшої Експедиції Заготовки Державних паперів України обіймає 317 чисел. Вперше будуть виставлені цього роду експонати не тільки у нас. У цім відділі широкі кола нашого громадянства переглянуть не тільки надзвичайно цікаві та високомистецькі проекти всяких державних цінних паперів, від грошей до бандероль на сірники і цигарки, а побачать таємницю їх виготовлення і складний процес самої роботи. Нема сумніву, що ця оригінальна виставка притягне чимале число цікавих, може й з провінції. Для збірних груп Управа виставки подбає за фахові пояснення на місці.

— **Новий український адвокат у Винниках.** З днем 21. травня ц. р. отворив д-р Іван Юзич адвокатську канцелярію в Винниках в домі Облоцького напроти почти біля віллі лікаря д-ра Нагляка.

— **Панахида по бл. п. С. Петлюрі.** В неділю 29. травня ц. р. в 1. год пополудні у православній церкві при вул. Францішканській буде відправлена Панахида за душу Голови Директорії і Головного Отамана військ У.Н.Р. **Симона Петлюри** й усіх полягших за волю України.

— **Нову тарифу для автодорожок** установила президія м. Львова від 1. червня ц. р. За перший кільометр платиться 1 зол., за кожних дальших 250 м. 15 гр., за кожну годину постою 2 зол. Всякі інші тарифи й додаткові оплати знесені.

— **Загадочне вбивство.** На залізничому шляху біля Стрия найшли тіло 36-літньої Марії Шероцької, що походила з Діброви пов. Стрий. Тіло було змасакроване. Доходження викрили, що Марію убив хтось наперед кількома ударами в голову, опісля кинув на залізничі шини, щоби виглядало на самогубство. Потяг, що їхав до Стрия, змасакрував їй голову та відорвав руку.

— **Чий Юрко?** Діти з села Боголюб на Луччині побачили в сусідньому державному лісі циганський табор, а в ньому — білого шестилітнього хлопчика. З розмови з ним довідалися, що він називається Юрко і що його вкрали цигани. Діти чули від старших, які читають часописи, що десь цигани вкрали на базарі хлопчи

ка Юрка й миттю сповістили селян. Коли люди прибігли до ліса, циган уже не було. Один просітянин негайно поїхав ровером по слідах і наздігнав циган у с. Усічах. Приїхало туди фіраки ще кількох селян з Боголюб і вкрадену дитину відібрали. Юрко находиться під цю пору в Боголюбах. Можна думати, що це той самий Юрко Мичуга з Ришкової Волі, якого вкрали цигани на базарі в Перемишлі. Бажано, щоб були сповіщені батьки Юрка про його знайдення. Боголюби віддалені 7 кільометрів від Луцька. Зголоситися до кооперативи.

— **Збіжева біржа.** Деякі кола вживають заходів до заснування на Волині збіжевої біржі. Як вказують статистичні дані, найбільшу торгівлю збіжем ведуть Луцьк і Рівне. Хоча Луцьк по кількости населення менший від Рівного, одначе скількістю навантаженого збіжа до експорту перевищає Рівне кілька разів. Тому компетентні чинники схиляються до думки, що збіжева біржа повинна оснуватися в Луцьку.

— **Напади на пекарні.** Дня 17. травня безробітні, зібрані групами по кільканацять осіб, забрали деяку кількість бохонців хліба з кількох пекарень у Луцьку. Пекарям заявили, що магістрат не дає їм праці, а з голоду вмирати вони не хочуть.

— **Бійка в данціґському соймі.** На засіданні сойму в Данціґу 25 ц. м. прийшло до гострої зміни слів між гітлерівцями і соціялістами, причому гітлерівець Грайслер підійшов до соціялістів, приймаючи зачіпну поставу. В цьому менті соціяліст Плетнер ударив його так сильно в лице, що Грайслер захитався і мало не впав. Президентові сойму та послам з обох сторін удалось недопустити до дальшої бійки, однак до салі зійшло з ґалерії 10 гітлерівців, очевидно членів боївки, і задержалися тут до кінця засідання, готові поспішити з допомогою своїм послам.

— **Зачинають наново.** Сенат стейту Ню-Джерзі принив проект закона, що встановляє нагороду, 25 тисяч долярів для особи, що поможе викрити вбивців дитини Ліндберга.

— **Тайні військові документи в теці комуніста.** Париський „Матен" повідомляє, що в руки французької поліції впала тека з тайними військовими документами, які в дорозі з Парижа до Ст. Назер згубив комуніст Ґотіє. В теці були тайні військові мапки і документи, що торкаються оборони Франції, фортифікацій арсеналів і воєнних пристаней. Крім того були шифровані письма московського комінтерну. За Ґотіє глядає пильно поліція. Він вискочив із поїзду, коли хотіли його арештувати.

Подяка.

Вп. Пп. і моїм Дорогим Товаришам адв. **Д-рам Степанові Баранові і Львові Ганкевичеві** за безкорисну і вповні успішну оборону в карнім процесі проти мене перед судом присяглих у Львові в днях 23. III. і 23. V. ц. р. складаю сердечну подяку.

Василь Бараник.

—о—

Відозви й комунікати.

До відома філіям, читальням, членам і прихильникам „Просвіти".

1. Повідомляємо, що членську вкладку на цей рік установлено: а) для фізичних членів 2 зол. або 12 зол. з передплатою книжок; б) для читалень і кооператив 30 зол. В цій квоті міститься передплата журналу „Життя і Знання" (18 зол. річно), за решту отримує член книжки. Цю саму вкладку повинні платити також інші товариства й установи.

2. Залеглі членські вкладки (головно від читалень) від 1928 р. мусять бути сплачені, коли край не хоче поносити відповідальности за долю централі. За сплачені залеглі вкладки дістануть члени членські книжки на основі власного вибору.

3. Стверджуємо, що акція за **внутрішньою позичкою** в деяких місцевостях дещо притихла, **хоч в інших іде живо вперед.** В деяких районах не чути про анкети і конференції в цій справі, праця обмежується до тимчасового стягання рат. Саме наближаються феріяльні місяці, край мусить доставити централі потрібного гроша (вкладка, дар, позичка, купно книжок), щоб не треба було знову робити довгів.

4. Взиваємо в-останнє філії і читальні прислати зібраний дар. Виказ викінчується і буде оголошений. Філії та читальні, що не вирахувалися зі збірки дару, **будуть оголошені поіменно.**

5. На літо підготовляємо акцію **„Комітетів Допомоги Просвіті"** в містах, а на осінь по селах у цілому краю. Обїздка організаторів перед феріями має на меті засновувати ці Комітети та популяризувати їхні завдання. Громадянство повинно піти назустріч праці цих Комітетів, які будуть співпрацювати з виділами філій і читалень.

6. Взиваємо філії, читальні і приват. довжників (за книжки, дар, внутр. позичку і т. д.) **сплатити свої зобовязання до централі.** Проти недбалих довжників витягне централя статутові консеквенції, крім віддання справи на судову дорогу.

Самовільне задержання грошей централі, головно дару і вплаченої внутр. позички, потягне за собою прилюдне напятнування винуватців.

7. Повідомляємо, що до подання на заснування читальні треба долучити 8 зол., інакше справа не буде поладнана. До листів, на які має бути відповідь централі, треба долучити почтову марку.

Виїзд делеґатів на бажання філій та читалень буде можливий тільки при звороті коштів.

За Головний Виділ Т-ва „Просвіта" у Львові:
Д-р І. Брик, голова. **М. Таранько,** секретар.

—о—

Дописи.

ТУРКА Н. СТР. **(Вибори до міської ради. — Кооперативні анкети).** В днях 24. 4., 8. 10. і 12. 5. ц. р. відбулися у нас громадські вибори. Українці взяли в них участь на основі листи „Господарського Бльоку" і згідно з ухвалами Українського Виборчого Комітету, який під проводом д-ра Кондрата устійнив на засіданнях 17. 4. і 3. 5. ц. р. кандидатури, вибрали радними: дир. П. Шеремету і В. Тисовського в І., о. А. Левицького, д-ра Д. Марціва і Ю. Павлика в III. і дир. Е. Яцкулика в І. колі. — Дня 13. 4. і 23. 5. ц. р. відбулися повітові кооперативні анкети, на яких обговорено всесторонньо стан кооператив турчанського повіту і намічено плян дальшої організаційної праці. Нарадам проводили о. М. Конюшко з Розлуча і д-р Кондрат з Турки; реферували Д. Захарченко зі Ст. Самбора і М. Кульчицький зі Львова. В дискусії промовляли: о. І. Федевич, А. Горечко, М. Утриско й ін.

—о—

СПОРТ.

ПРОГРАМА „ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ".

Дня 27. ц. м. в год. 19.30 в салі „Української Бесіди" реферат ред. Дм. Паліїва п. н. „Українське громадянство і спорт" — з дискусією.

Неділя, 29. ц. м. год. 10. рано, ситківкові точи УССК Супінського 21 **Ситківкові змагання Л. К. С. — УССК;** год. 15.30, площа Сокола-Батька: Дефіляда всіх змагунів Львова. Змагання в кошівці жінок, змагання у відбиванці мущин, змагання в кошівці мущин, масові легко-атлетичні вправи, скоки — біги — мети — гінці.

—о—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 26.V. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 0·00 зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1·20 зол., ковбанець 3·20 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.
Пятниця, 27. V. год. 8. веч. „Блукаючий голяндець".

Театр Ріжнородностей.
Пятниця, 27. V. год. 8. веч. „Гав-гав".

Театр Новин.
Пятниця, 27. травня вистава не відбудеться.

Кіна.

АПОЛЬО: Пат і Патахон як винахідники пороху.
КАСІНО: „Любовниця з Таїті" (Ван Дайк).
КОПЕРНИК: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.
ЛЕВ: „Коли вибила північ" і „Невломима ватага" (Гут Гібсон).
МАРУСЕНЬКА: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.
МІРАЖ: Бастер Кітон як „Чемпіон", „Спокуси Европи" (Ліл. Гарвей).
ОАЗА: „Табу", „Приборкання фліртуючої" (Кляра Бов).
ПАН: „Кайдани пристрасти", „На позорищі".
ПАЛЯС: „Чаруючий хлопець".
ПАСАЖ: „Смертельний скок артиста", „Як позбутися тещі".
ПРОМІНЬ: „Кров на піску".
СОНЦЕ: „Поліцмайстер Тагеєв".
СТИЛЕВЕ: „Пропавший повітреплав", Пат і Патахон.
УТІХА: „Цілую Твою руку, мадам", „Країна без жінок".
ХИМЕРА: „Американська траґедія".

Програма радіо.

Субота, 28. травня 1932.

Братислава (278,8) 12.45, 21.00 Концерт, 17.10 Спів, В. Фуксової, **Штутґарт** (360,6) 17.00 „Гаспароне" оп. Мілекера, **Стокгольм** 1435,4) 19.30 „Аїда", **Рим** (441,2) 20.45 „Севільський цирульник" лір. комедія Пєсієля, **Бероміністер** (459,4) 20.00 „Домик трьох дівчат", **Лянґенберґ** (472,4) 20.00 Вес. вечір, **Прага** (488,6) 15.30 Пісні, **Відень** (517,2) 19.00 Спів, Ада Сарі, 20.00 Віденська оперетка, **Рига** (525,4) 20.20 Хор, **Будапешт** (550,5) 12.05 Солісти, 18.20 Хор, 21.00 Оп. музика, **Люблянa** (574,7) 17.30 Квінтет, 20.00 Вес. вечір, **Харків** (937,5) 15.00, 24.00 Концерт, 18.00 Муз.-літ. авд., 20.00 Українська й рос. музика, **Кеніґсвустерґавзен** (1634,9) 14.00 Трансм., 16.00 „Краса природи", 16.30 Концерт, 18.30 „Сучасна теорія раси", **Париж** 1724,1) 20.45 „Бомарше" оп. Росінія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.
Субота, 28. травня 1932.

12.10 Шк. поранок, 12.45, 14.45, 15.15 Грамофон, 13.10, 22.45 Метеор. ком., 15.05 Госп. ком., біржа, 15.25 Авд. для хорих, 15.50 Грамофон, Сільва рерум, 16.30 „Космічні впливи на людське життя", 16.55 „Для дітей „З життя Шопена", 17.20 Сальонова орхестра, 19.00 Всячина, 19.25 Географ. дрібнички, 19.40 Спорт, 20.15 Легка музика, 21.55 „Опікунче поготівля" фейл., 22.10 Шопенові твори, 22.50 „Ввічливість" балачка, 23.05 Концерт мандоліністів.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

З дівочої гімназії СС. Василіянок у **Львові** (вул. Длуґоша ч. 17 а). Вступні іспити до І-ої й вищих кляс гімназії (давнього клясичного типу) будуть переведені в днях 15—18. червня. До письменних зголошень долучити метрику, посвідку щеплення віспи й посідані шкільні свідоцтва. Вписи переведеться безпосередньо по іспитах. Для тих, що кінчать тепер 7-му клясу вселюдної школи отвирається IV-у клясу гімназії гуманістичного типу й переведеться вписи до неї в днях 23—24. червня. — За Управу: **д-р Василь Щурат.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ДЕКЛЯРУЙМО акції українського Броварництва, штука 50 зол. Зголошення з поданням точної адреси слати до Адм. „Діла" під „Пиво". 1855 5—5

МАШИНИ до писання з українськими і латинськими черенками оказійно продає **Юліян Ломага, Львів, Валова 11.** 5—5

ДО ПРОДАЖІ 20 проц. уділу в укр. торговельно-промисловім підприємстві у Львові з забезпеченням постійної посади можливо навіть директора з місячною платнею 600 зол. Потрібна готівка 10.000 зол. Решта ратами. — Зголошення до „Діла" під „Репрезентація". 1923 2—2

МЕШКАННЯ 4 кімнати, просторі, комфорт, у новій камяниці, здорова околиця до винайму від 1-го червня. — Зголошення під „Дешево" до „Діла". 2—3

СВІТОВОЇ СЛАВИ фабрика пасти до обуви та інших хемічних виробів — шукає агентів українців, добре обзнайомлених в колах української кооперації до збирання замовлень. Постійна платня і провізія. Зголошення до „Діла" під „Дер 100". 1923 2—2

УРЯДНИЧА родина прийме ученика V. кл. народньої школи (давної І. гімн.) на станцію з утриманням для товариства свого сина-одинака. Ближча відомість Станиславів, вул. Леґіонів 25. 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ШЕВЧЕНКО і КНЯЖНА РЕПНІНА
Ціна 1·50 зол., на почт. перес. 50 сот

АДВОКАТ
Д-Р ІВАН ЮЗИЧ
отворив з днем 21. травня ц. р. адвокатську канцелярію
У ВИННИКАХ
в домі Обліцького, напроти почти.

Маґістрат м. Косова

Маґістрат міста Косова, відомого карпатського літнища повідомляє, що при тутешнім міськім уряді відкрито з днем 1. квітня 1932 **безплатне мешканеве бюро.** Це бюро уділяє відворотно всіляких інформацій, що торкаються умовин переїзду і приміщення літників (після залучення почт. марки на відповідь), уделікшує побут та дає поміч при організуванні прогульок і т. п. Бюро має також на меті хоронити літників перед визиском і несовістю побічних посередників та власників пенсіонатів, готелів та мебльованих кімнат. Бюро обіймає своєю діяльністю цілий косівський повіт та підлягає надзорові Староства та повітового Виділу. Адресувати: **Мешканеве бюро,** Маґістрат м. Косова к. Коломиї. 4—4

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

поручає слідуючі свої видавництва:

Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видавництв така:
BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41.

В переписці треба зазначувати: **Ausland-Abteilung.** Місця платности в Польщі: Банк для торговлі та промислу, Познань (чекове конто в ПКО ч. 200 190) Почтове конто у Берліні: **Berlin, N-o 3.111.** 125—1

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.